

BOŽE, DEJ MI ODVAHU

To je nuda.

Prostě školní výlet.

Aspoň se trochu pobavíme...

Hele, Fando, nemáš hlad?

Ne, díky, teď jsem měl svačinu.

Vypadáš nějak hubeně. Tady máš můj jogurt.

Ty mně liješ jogurt do batohu? Proč?!

Pro tvoje dobro.

Řízek obalený v jogurtu je ta pravá specialita.

Jsem křesťan a šikanuju Fandu...

Hej! To je ta vaše křesťanská láska?

Na, tady máš kapesníky.

On mu pomáhá?

Od tebe je nechci.

Jen jsem se ho ptal, jestli na to nechce marmeládu.

To je vono!

Jsem zbabělec, naprostý zbabělec... Bože, dej mi odvahu!

Tady si dáme oběd a trochu si odpočinem.

Řízek s jogurtem.

Ano, pane učiteli.

Zkusím na chvíli usnout. Třeba na to zapomenou.

Vstávej, holenku!

Hm, ještě chvíli, pane učiteli...

Už mě to nebaví. Kde je pan učitel?

To... to je nějaký vtip?

Rytíři vtipkujou.

Kušuj a šlapej.

To je špeh!

Hm, ten nevypadá na špeha.

Černá díra? Ta je kousek za táborem...

Já jsem rytíř Milota. Jak se jmenuješ, synku?

Václav. A tahle hra už mě nebaví.

Tento rok, léta Páně 1415 není na hry vhodný. Mistr Jan je na disputaci v Kostnici, schyluje se k válce.

To není možný... Já jsem se dostal do minulosti. Někde poblíž musí být černá díra...

Vyzkouším tě, jak jsi dobrý s mečem.

Já jsem lepší spíš v programování...

S mečem?!

Progemování? To je nějaký bojový styl?

Braň se!

Prosím, ne!

Vzmuž se!

Seš pomalej jak šnek.

Na první boj to nebylo špatný.

Díky.

Ale já ještě nejsem muž...

Šermuju poprvé v životě.

Poplach! Útok! Kazimír před hradbami!